

23/2.2.10
1. 5/1. 94
52

ИЗх. № 218

СОФИЯ

София,29.07..... 1994

*Да 2-18
от 28.1994г.*

П И С М Е Н О С Т А Н О В И Щ Е
НА ВЪРХОВНИЯ СЪД НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
по конституционно дело № 10/94 г.

Становището на Върховния съд на Република България по повдигнатия от Главния прокурор пред Конституционния съд въпрос за противоречието между влизането в сила на Закона за съдебната власт /Д.в.бр.59/1994 г./ с параграф 4 от Преходните и заключителните разпоредби на Конституцията на Република България се съдържа в отправеното от ръководството на Върховния съд на Република България до Главния прокурор по този въпрос писмо.

По повод вече конституционно дело № 10 дължим да добавим следното:

При липсата на текст в публикувания закон, уреждащ влизането му в сила, има приложение чл.5ал.5 от Конституцията на Република България, както и чл. 44 от ЗНА.

Влизането в сила на ЗСВ по този ред противоречи на параграф 4 от Преходните и заключителните разпоредби на Конституцията на Република България. Това е така, защото в този текст ясно е посочено, че определената с Конституцията организация на съдебната власт влиза в действие след приемането на новите процесуални закони.

Съдебната система представлява единство на определена структура и функции, които се регламентират от предвидените от пар.4 от ПРЗР на Конституцията устройствени и процесуални закони. Това единство на структура и функции може да се постигне само при едновременно влизане в сила на тези закони.

Изтъкнатото противоречие е от съществено значение за цялостното функциониране на съдебната система, защото при липсата на процесуални норми, уреждащи компетентността и процедурата за работа на новосъздадените съдилища, те не

биха могли да функционират.

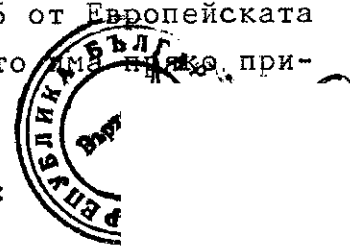
Необходимо е да се изтъкне, че с противоконституционното влизане в сила на ЗСВ и при наличието на такива текстове като пар.3 и 15 и при липсата на разпоредба, уреждаща реда за разглеждане и решаване на висящите пред съдилищата и особено пред Върховния съд дела, практически се стига до блокирането на работата на Върховния съд и невъзможността да се прораздава по вече образуваните дела.

Съгласно пар. 3 от ПЗРЗСВ съдиите от Върховния съд не продължават да изпълняват задълженията си. С тази разпоредба изрично се забранява разглеждането и решаването на висящите дела пред Върховния съд. В тази връзка намираме за необходимо да уведомим Конституционния съд, че към момента във Върховния съд има над 10 000 висящи наказателни, граждански и административни дела, по-голямата част от които са насрочени за разглеждане в открити съдебни заседания до края на годината, а някои състави имат насрочени заседания и за първото тримесечие на 1995 г. Ежедневно се увеличава броя на жалбите и молбите за преглед по реда на надзора, по които Върховният съд не може да образува дела поради липса на правомощие за това.

От друга страна с пар.15 на ПЗРЗСВ се възлага на Върховния съд да изпълнява функциите на Върховен касационен и Върховен административен съд, каквито функции не са уредени със закон, поради това че в действащия ГПК няма разпоредби за процедура пред Върховния касационен съд и липса на Закон за Върховния административен съд. С този текст не се дава правомощие на Върховния съд да разглежда и решава висящите пред него дела.

Необходимо е да се изтъкне същото така, че поради влизането в сила на ЗСВ без наличието на действащи процедури се отнема възможността на страните по делата на окръжните съдилища да обжалват техните присъди и решения, което е в противоречие с правата им както по действащите процесуални закони така и с разпоредбите на чл.6 от Европейската конвенция за защита правата на човека, която има пряко приложение.

Зам.Председател:

Димитър Гочев 1